

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/128/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010234
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714010234.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovanému Y. K., nar. XX.XX.XXXX v B. Z., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 5. novembra 2014, sp. zn. 1T/48/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. novembra 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného Y. K. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 1T/48/2014 zo dňa 5.11.2014 bol obžalovaný Y. K. uznaný vinným pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 3. 9. 2013 okolo 16.10 hod. v Považskej Bystrici, časť Považské Podhradie, pred rodinným domom č. XX, po udelení blokovvej pokuty za priestupok proti verejnému poriadku, ktorú odmietol podpísať, pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol policajtov hliadky Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica, ppráp. S. X. a ppráp. V. Z. tak, že po tom, ako neuposlúchol ich opakované výzvy na nastúpenie do služobného vozidla a snažil sa ujsť, ppráp. S. X. spoločne s ppráp. V. Z. sa ho nespútaného, za použitia hmatov a chmatov snažili naložiť na zadné sedadlá pristaveného služobného motorového vozidla zn. Nissan, ev. č. PB XXX BD, čo sa im aj čiastočne podarilo, avšak keď už bol obv. K. v polohe ležmo na zadných sedadlách vozidla, dvakrát rýchlo za sebou nohou prudko kopol do oblasti hrudníka a brucha ppráp. X., ktorý v tom čase stál vo dverách vozidla, následne sa obv. K. z vozidla podarilo ujsť, pričom utekal smerom k svojmu domu č. XX, kam ho začal prenasledovať ppráp. V. Z. a v čase keď ho dobehol, obv. K. sa ku nemu otočil a rukou zovretou v päšť ho jedenkrát prudko udrel do oblasti hrudníka, čím svojim konaním pošk. ppráp. S. X., bytom V. č. XXX a pošk. ppráp. V. Z., bytom K. W. č. XXX, spôsobil obom pomliaždenie hrudníka bez trvania práceneschopnosti, pričom uvedené zranenia poškodených neobmedzovali v obvyklom spôsobe života.

Za to bol odsúdený podľa § 323 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola uložená skúšobná doba 12 mesiacov.

Proti citovanému rozsudku podal ihneď po vyhlásení odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu namietal skutkové zistenia súdu prvého stupňa, pričom vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by sa skutok stal tak ako je uvedený v napadnutom rozsudku. Podrobnejšie poukazoval na časové súvislosti za akých sa mal dej odohrať, na základe čoho možno konštatovať, že tak ako ho popísali poškodení S. X. a V. Z. a svedok V. O., sa závažným spôsobom rozchádzajú. Z uvedeného dôvodu už v prípravnom konaní obžalovaný opakovane žiadal doplnenie vyšetrovania vykonaním rekonštrukcie. Tejto žiadosti mu nebolo vyhovené, pričom obžalovaný je presvedčený, že v prípade vykonania rekonštrukcie by bolo preukázané, že skutok sa v danom objektívnom časovom rámci nemohol stať tak ako to uvádzajú poškodení a svedok O.. Taktiež

vyslovil názor, že poškodení príslušníci polície použili proti nemu nezákonne donucovacie prostriedky a ich zákrok nemožno považovať za oprávnený, je v hrubom rozpore so zákonom, nepoživajúci právnu ochranu. Podľa jeho názoru poškodení prekročili svoju právomoc a preto pri tomto zákroku nepoživali ochranu verejného činiteľa. Z uvedeného dôvodu nemohol naplniť znaky trestného činu, z ktorého bol uznaný vinným. V tej súvislosti poukazuje na skutočnosť, že do dnešného dňa nebol k údajnému priestupku vypočutý, nebolo od neho požadované vysvetlenie a to ani v čase jeho zadržania dňa 3.9.2013. Taktiež nebolo preukázané násilie z jeho strany v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa. Jeho zdravotný stav mu to neumožňoval, nakoľko minimálne už 7 rokov je invalidným dôchodcom a v čase údajného spáchania skutku mal zlomené ľavé rebro, neuropatiu horných končatín, cukrovku, nedoliečenú zlomeninu pravej ruky a tiež vzhľadom na vek 63 rokov. Lekárske správy MUDr. W. o ošetrení poškodených, na ktoré súd prvého stupňa prihliadol, sú objektívne nepreskúmateľné, vo veci neexistuje žiadna fotodokumentácia potvrdzujúca údajné zranenia. Napokon nebolo vo veci preukázané naplnenie subjektívnej stránky trestného činu, ktorou je úmysel pôsobiť na výkon práv verejného činiteľa. Ani z výpovedí poškodených nie je možné vyvodiť dostatočný záver o jeho úmyselnom konaní. Vyslovil tiež podozrenie o nezákonnosti výsluchov poškodených, pretože tieto sú neprirodzené totožné a preto súd nemal na ne prihliadať. Je daná pochybnosť o ich hodnovernosti, nakoľko podstatné skutočnosti poškodení uviedli až v opakovanom výsluchu. Na objasnenie veci žiadal, aby bol vypočutý pred súdom MUDr. V. W. na okolnosti vyšetrenia zranení poškodených, mechanizmus ich vzniku a či sa tento vôbec v danom čase zdržiaval na pracovisku, žiadal zabezpečiť správu z Nemocnice s poliklinikou v Považskej Bystrici, ktorí lekári a personál vykonávali dňa 3.9.2013 službu na chirurgickom oddelení, ich vypočutie, taktiež zabezpečiť správu z OR PZ Považská Bystrica o policajných hliadkach vyslaných dňa 3.9.2013 na miesto pobytu obvineného, zabezpečiť nahrávku telefonického rozhovoru a jeho prepisu z OR PZ Považská Bystrica o žiadosti na vyslanie tretej hliadky a tiež vypočut' svedka W. O., syna V. O. na okolnosti zásahu prvej a druhej hliadky. Uvedené podľa jeho názoru je potrebné z dôvodu existencie vážnych pochybností, že ku skutku došlo, t.j., že sú splnené podmienky pre použitie zásady in dubio pro reo. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal Krajský súd v Trenčíne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, alebo sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní sa strany vyjadrili, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania na verejnom zasadnutí.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu uviedol, že považuje rozsudok súdu prvého stupňa za správny a zákonný v celom rozsahu a navrhol odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, pričom rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nezákonný. Opakovane uviedol, že podľa názoru obhajoby poškodení v danom prípade nepoživali ochranu verejného činiteľa. Poukázal tiež na výpovede poškodených, ktoré boli doplnené na podnet vyšetrovateľa. Podľa jeho názoru nebolo preukázané, že by sa skutok stal tak ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku a navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Obžalovaný sa v plnej miere pridrižal slov svojho obhajcu, žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený, nakoľko skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, sa nedopustil.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaným napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané

dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného. Obžalovaný je jednoznačne usvedčovaný výpoveďami svedkov S. X. a V. Z. - zakročujúcich príslušníkov polície, ktorí zhodne popisali konanie obžalovaného a fyzický útok na nich, ale tiež výpoveďou svedka V. O., ktorý videl ako obžalovaný udrel jedného z policajtov do hrude. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o vierohodnosti výpovedí vyššie uvedených svedkov, ktoré sa navzájom dopĺňajú, preto nepovažoval ani odvolací súd za potrebné preverovať ich výpovede vykonaním rekonštrukcie. Z rovnakého dôvodu potom bolo nepotrebné pre rozhodnutie o vine nutné dopĺňať dokazovanie v rozsahu navrhnutom obžalovaným k otázke ošetrovania poškodených, týmto napokon nebolo spôsobené zranenie. Odvolací súd sa po zhodnotení vykonaných dôkazov a starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu v plnej miere stotožnil so závermi prvostupňového súdu vo vzťahu k skutkovým zisteniam, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Odvolacie námietky v tomto smere sú len opakovaním argumentov a obrany obžalovaného uvádzaných už pred súdom prvého stupňa, ktoré ani odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Nemožno ani súhlasiť s názorom obžalovaného, že poškodení príslušníci polície prekročili svoju právomoc a pri zákroku nepoživali ochranu verejného činiteľa. Nepochybne príslušníci polície vykonávali služobný zákrok v zmysle § 9 Zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, účinného v čase činu, pričom podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona je policajt oprávnený vyzvať osobu, ak je to potrebné na plnenie úloh podľa tohto zákona, aby preukázala svoju totožnosť dokladom totožnosti. Podľa ods. 3, ak vyzvaná osoba odmietne preukázať svoju totožnosť, policajt je oprávnený takúto osobu predviesť na útvár Policajného zboru za účelom zistenia jej totožnosti. Z dôkazov pritom vyplynulo, že obžalovaný odmietol príslušníkom polície predložiť občiansky preukaz (čo napokon potvrdil i obžalovaný a uviedol, že mal vedomosť o tom, že majú na to oprávnenie) a po poučení, že v prípade nepredloženia občianskeho preukazu ho budú musieť predviesť, toto odmietol a následne pri predvádzaní napadol príslušníkov polície. Nepochybne teda obžalovaný svojím konaním popísaným v skutku naplnil skutkovú podstatu prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa. Vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné uviesť vzhľadom na argumentáciu uvádzanú v odvolaní vo vzťahu k skutkovým a právnym záverom prvostupňového súdu, pričom s podrobnejším odôvodnením v tomto smere odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Napokon tiež pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý bol obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený s určením skúšobnej doby na 12 mesiacov, je trestom primeraným a zákonným.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.